

Свид. Тепавичаровъ: Въ врѣмето, когато дохожда трена въ Костинбродската станция: отъ 5 до 8 часа.

Г'одаол. Кутинчевъ: Съ Карагюлева не сте ли се скарали нѣкога?

Свид. Тепавичаровъ: Не сме се карали.

— Ами съ брата му, Григоръ Карагюлевъ?

— И съ него не съмъ.

— Вий сте казали, че Григоръ Карагюлевъ ви заплашвалъ, за да не кажете никому нищо за заговора.

— Той ми каза, че щѣли да развалятъ линията, за да убиятъ Княза и ми каза още, че и азъ трѣбва да зема участие, ако не, ще ме погубятъ.

— Съ какво ще ви погубятъ?

— Тѣ тамъ имали револвери, сабли, мартинки. . .

— Ако обадишъ, казали ти, че ще те убиятъ, ами ако не обадишъ?

— Ако не обадя казаха ми, че ще ме наградятъ.

— Съ колко пари щѣха да те наградятъ, казаха ли ти, защото Българина обича да се спазарува.

— Не знамъ, не ми казаха за паритѣ.

— Напримѣръ, за 100 гроша ти нѣмаше да се жертвувашъ.

— И за 100 хиляди наполеона нѣма да се жертвувамъ.

— Вий чули ли сте отъ Григоръ Карагюлева, че братъ му, Александръ Карагюлевъ, заминалъ за Виена, за да го нѣма тукъ прѣвъ врѣмето на убийството?

— Братовчедъ му ми го каза.

— Съ Григоръ Карагюлева виждахте ли се нѣкога въ града?

— Виждахме се.

— Какво си говорихте?

— Добъръ день, кждѣ отивашъ?

— Не ви ли каза кждѣ става събранието?

— Той искаше да ми покаже тѣхната квартира, гдѣто ставаха събранията, но ми каза, че обстоятелствата не ми допускатъ и не отидохме.

— Кога замина Карагюлевъ за Виена?

— Прѣвъ мѣсець Септемврий.

— Карагюлевъ ти казалъ за убийството, казалъ ти, че имало събрание и пр., ти трѣбва да си билъ негово довѣренно